

РЕШЕНИЕ

№ 20829

гр. София, 17.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12334** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 346 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност /ЗННД/.

Образувано е след отмяна на Решение № 747/ 08. 02. 2023 г., постановено по адм. дело № 10810/2022 г. по описа на Административен съд - София град и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда със задължителни указания, дадени с Решение № 13114/ 04. 12. 2024 г., постановено по адм. дело № 3364/ 2023 г. по описа на Върховния административен съд.

Предмет на разглеждане е жалбата от Г. Г. И., депозирана чрез адв. Л. Т., срещу Заповед № СД-05-225/11. 11. 2022 г. на министъра на правосъдието, с която е отказано преместването на жалбоподателя в качеството му на нотариус от район на действие Районен съд – Гоце Делчев в съдебния район на Районен съд - София.

С жалбата се иска прогласяване на нищожността на заповедта, алтернативно обявяването ѝ за незаконосъобразна и връщане на преписката на органа за издаване на нов положителен акт на волеизявлението на лицето.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Т.. Поддържат жалбата и молят същата да бъде уважена.

Ответникът - министърът на правосъдието се представлява от юрк. Н., която оспорва жалбата и моли същата са бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна Нотариална камара не изпраща представител. В писмо, постъпило по делото на 18. 02. 2025 г., заявява, че поддържа своето Решение 6/ 15. 06. 2018 г., с което е дадено положително становище за преместването на нотариус И..

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по подадено заявление вх. № 94-Г-91 от 11.05.2018 г. на жалбоподателя Г. И. до министъра на правосъдието, с която се иска на основание чл. 34б, ал. 1 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност преместване от съдебния район на РС – Гоце Делчев в този на Софийски районен съд. Като причини, налагащи преместването, са посочени здравословното състояние на жалбоподателя, страдащ от кардиологично заболяване и дискова херния, както и на малолетния му син К. И., [дата на раждане], който е с диагноза „цъолиакия“.

Към заявлението са приложени документи за изложените обстоятелства, касаещи здравословното състояние както на заявителя, така и на неговото дете. Представено е и Експертно решение от 13.11.2018 г. на ТЕЛК, от което видно, че детето К. И. е преосвидетелствано с 50 % степен на увреждане без чужда помощ поради наличието на общо заболяване „цъолиакия“.

С писмо от 21. 12. 2018 г. на административния секретар на Нотариалната камара е уведомен министърът на правосъдието, че Съветът на нотариусите на свое заседание от 15. 06. 2018 г. е дал своето съгласие за преместването на нотариус Г. И..

По депозираното заявление е издадена Заповед № СД-05-7/ 19. 01. 2021 г. на министъра на правосъдието, с която на жалбоподателя в качеството му нотариус е отказано преместване от съдебния район на Районен съд – Гоце Делчев в съдебния район на Районен съд – София.

Посоченият административен акт е отменен с Решение № 5893/ 19. 10. 2021 г., постановено по адм. дело № 2403/ 2021 г. по описа на АССГ, като е върната административната преписката на министъра на правосъдието за произнасяне по заявлението на нотариус Г. Г. И. за преместването му в съдебния район на Районен съд – София съобразно дадените разяснения в мотивите на съдебния акт.

Съдебният акт е оставен в сила с Решение № 4393/ 10. 05. 2022 г. по адм. дело № 70/ 2022 г. по описа на Върховния административен съд.

След връщане на административната преписката в министерството на правосъдието, нотариус И. е депозирал молба № 94-Г-91/03. 06. 2022 г., към която е приложил Експертно решение № 2715/02.11.2021г. на детето К. Г. И., както и служебна бележка от 31. 05. 2022 г., издадена от Частно основно училище „П.“ С.. Със следващо заявление от 11. 07. 2022 г. нотариусът е депозирал по преписката допълнителни медицински документи и удостоверения относно своето здравословно състояние, както и относно здравословното състояние на детето, удостоверение за настоящ адрес и за записване в училище, както и уведомления за заместване от помощник нотариус от Служба по вписванията [населено място] – 224 броя за периода от 14. 05. 2018 г. до 10. 05. 2022 г.

Заявлението на нотариуса е разгледано от Експертния консултативен съвет за подпомагане на министъра на правосъдието при упражняване на правомощията му по чл. 34б от ЗННД на заседание, проведено на 27. 10. 2022 г. по Протокол № 37/ 27. 10. 2022 г. Съветът е приел, че не са налице важни и семейни причини от здравословен характер, които да налагат преместването на нотариуса в друг район на действие, както и че няма вакантно място за района на Софийския районен съд.

Предвид това е издадена оспорваната в настоящото производство Заповед № СД-05-225/11. 11. 2022 г. на министъра на правосъдието, с която е отказано преместването на жалбоподателя в качеството му на нотариус от район на действие - съдебен район на Районен съд – [населено място] в съдебния район на Районен съд - София.

Прието е, че твърдените и доказани здравословни проблеми не представляват пречки да

изпълнява функциите на нотариус в настоящия район на действие. Представените удостоверения за множество отсъствия не представлявали доказателства за връзка между здравословните проблеми в семейството и реализираните отсъствия. Прието е, че осигуряването на подходящи условия за отглеждане на дете е задължение на всеки родител и не може да представлява предпоставка за преместване на нотариуса. Посочено е, че липсват доказателства за сериозни причини съпругата на нотариуса и детето да живеят в района на [населено място]. Последното е следвало да бъде съобразено от нотариуса още при встъпването му в район, различен от района на постоянното му досегашно местопребиваване. От представената от училището служебна бележка не се установявала необходимост детето да продължи на учи именно там, с оглед липсата на данни за специфични извънкласни дейности, като напр. състезателна дейност в конкретен отбор, изкуства и пр.

Посочено е още, че преместването на семейството на нотариуса в района на действието на досегашния му район – [населено място] би се отразило благоприятно на същото, без данни за необходимост от оставане в [населено място].

По отношение на обективната предпоставка е посочено, че понастоящем няма вакантно място в района на СРС, като е съобразено и наличието на два броя Заповед № СД-05-170/ 20. 09. 2022 г. на министъра на правосъдието и на Заповед № СД-05-173/ 30. 09. 2022 г. на министъра на правосъдието, с които двама други нотариуси са преместени в района на Софийския районен съд. С Решение № 747/ 08. 02. 2023 г., постановено по адм. дело № 10810/2022 г. по описа на Административен съд - София град, е отменена Заповед № СД-05-225/11. 11. 2022 г. на министъра на правосъдието и административната преписка е върната за ново произнасяне на ответника.

Посоченият съдебен акт е отменен с Решение № 13114/ 04. 12. 2024 г. по адм. дело № 3364/ 2023 г. по описа на Върховния административен съд, като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

Предвид задължителните указания, дадени с Решение № 13114/ 04. 12. 2024 г. по адм. дело № 3364/ 2023 г. по описа на Върховния административен съд, при новото разглеждане на делото по делото е представена Епикриза на детето, издадена на 5. 05. 2024 г. от Университетска болница „С.“; Медицинско удостоверение от педиатъра на К. И., издадено на 22. 01. 2025 г.; Рецептурна книжка на детето от 09. 2015 г., протокол на медицинска комисия от Педиатрична ЛКК при ДКЦ 15 С. ЕООД от 29. 01. 2025 г., от който се установява, че по повод на заболяването на детето К. И. в момента се изискват споделени родителски грижи и контрол за спазване на строга безглутенова диета от 29. 01. 2025 г. Представено е и съдебно удостоверение от Върховния административен съд от 6. 11. 2015 г., както и Заповед № СД-05-241/ 12. 11. 2015 г. на министъра на правосъдието, в която е посочено, че Заповед № СД-05-168/ 25. 06. 2015 г. на министъра на правосъдието, с която е наредено Г. И. да бъде вписан в регистъра на нотариусите, е влязла в сила на 27. 10. 2015 г.

В съдебното производство в качеството на свидетел е разпитан и И. И., съсед на жалбоподателя в [населено място] и живущ на семейни начала с неговата майка. Свидетелят сочи, че поради заболяването на детето, Г. И. често е пътувал, отсъствал е от работа, а когато е отсъствал – свидетелят е карал детето на училище и на лекари. Обяснява също, че заболяването на детето изисква прегледи на гастроентеролог, какъвто в Г. Д. няма. Уточнява, че отсъствията от работа на нотариуса са били свързани със здравословното състояние на детето. Пояснява, че в училището на детето са запознати със състоянието му и се съобразяват, като то носи отделно храна и яде отделно от останалите деца.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и е допустима, тъй като е депозирана срещу индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – министъра на правосъдието, съобразно правомощията му, установени в чл. 34б, ал. 4 от ЗННД, при спазване на изискването за писмена форма и наличие на изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. В оспорвания акт изрично и конкретно са посочените правните и фактически основания за издаването на акта. Същият не страда от пороци, които да обосновават нейната нищожност. Поради изложеното в случая не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

При преценка за съответствието на оспорваната заповед с материалния закон, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 34б, ал. 1 и ал. 2 от ЗННД нотариус може да бъде преместен в друг район на действие въз основа на негово мотивирано заявление до министъра на правосъдието при открито място по чл. 10 поради важни причини – обстоятелства, свързани със здравословното му състояние, семейно положение и др., които са настъпили независимо и извън волята му, след придобиване на правоспособността и които при всички случаи водят до пълна или частична невъзможност да упражнява нотариални функции в съществуващия район на действие.

Легалното изброяване на възможните причини е примерно - здравословно състояние, семейно положение и други, като е въведен критерий за преценка на тяхната значимост, според който причините трябва да водят до пълна или частична невъзможност за упражняване на дейността на нотариуса в съответния район на действие.

Разпоредбата на чл. 10 от ЗННД регламентира минималния брой места за нотариуси в определен район, съобразно числеността на населението и конкретната необходимост по преценка на министъра на правосъдието /чл. 10, ал. 4 от ЗННД/. Анализът на посочените норми показва, че изброените предпоставки са кумулативни, т. е. преместването може да се осъществи само при едновременното наличие на двете условия - важни причини, които да налагат преместването, както и открито място за нотариус в района, в който действащият такъв иска да се премести.

Налице е първата предпоставка – към момента на подаването на заявлението за преместване са били налице вакантни места в съдебния район на Районен съд - София. Посоченото обстоятелство е обективизирано в Решение № 24 от заседание на Съвета на нотариусите, проведено на 15. 06. 2018 г., от което се установява, че по отношение на заявлението на нотариус Г. И. е налице вакантно място в района на РС – София /л. 60 от адм. дело 2332/ 2021 г. по описа на Върховния административен съд/. Наличието на вакантно място се установява и от материалите по адм. дело № 2403/ 2021 г. по описа на Административен съд – София град, във връзка с които е постановено и Решение № 5893/ 19. 10. 2021 г., постановено по адм. дело № 2403/ 2021 г. по описа на АССГ. В посочения съдебен акт, влязъл в сила на 10. 05. 2022 г., изрично е подчертано, че е налице обективната предпоставка на чл. 34б от ЗАНН. Предвид това, неправилно административният орган отново е преразгледал въпроса относно наличието на свободни места, вместо да се съобрази с влязлото в сила Решение № 5893/ 19. 10. 2021 г., постановено по адм. дело № 2403/ 2021 г. по описа на АССГ.

Налице е субективната предпоставка по смисъла на чл. 34б, ал. 2 от ЗННД, а именно важни причини, свързани със семейното положение на нотариуса. Детето на заявителя е диагностицирано със заболяване, вследствие на което същото е с 50 % ТНР.

Не се споделя твърдението на оспорващата страна, че обстоятелствата, свързани със заболяването на детето на Г. И., са възникнали преди придобиване на правоспособността му като нотариус.

Действително, диагнозата на детето е поставена преди влизане в сила на заповедта, с която Г. И. е назначен като нотариус. К. И. е диагностициран с автоимунно заболяване „цъолиакия“ през

август 2015 г., като впоследствие и след придобиване на правоспособността като нотариус на жалбоподателя, детето е преосвидетелствано с ЕР на ТЕЛК № 2715/02. 11. 2021 г. за срок от 3 години 50 % намалена работоспособност без чужда помощ. Това безсъмнено е ново обстоятелство, поради което не може да се приеме, че липсват нови обстоятелства, настъпили след придобиване на правоспособността на нотариус И..

В производството по адм. дело 2403/ 2021 г. по описа на Административен съд – София град са изслушани са две заключения на съдебно-медицински експертизи. В заключението на д-р С. Ж. се посочва, че детето К. И. страда от „цъолиакия“. Това е хронично заболяване, протичащо през целия живот и при него настъпва увреждане на лигавицата на тънките черва при контакт с житни храни, съдържащи глутен. Симптомите са коремна болка, отслабване на телло, изоставане в ръст, липса на апетит, отслабване на мускулите и други. Основното лечение е провеждане на стриктна безглутенова диета и прием на хранителни добавки под формата на витамини и минерални лечебни брашна. При неспазване на диетата е възможно да се стигне до сериозни усложнения в хранителни статус и появата на горепосочените симптоми. Посочено е, че е особено важно периодичното проследяване на неговото състояние, провеждане на адекватно лечение и изследвания от страна на специалист детски гастроентеролог и личен лекар и най вече – ежедневна грижа и наблюдение от страна на двамата родители. Желателно е проследяването на детето във форма на диспансеризация да е извършва на мястото, където е поставена диагнозата.

В заключението на д-р П. Х. е посочено, че един от най-сериозните проблеми при децата с такова заболяване и техните родители е психичното здраве. Този проблем е най-сериозен в началото на заболяването и по време на настъпване на пубертета. Конфликтът между родители и деца относно безглутеновата диета се засилва с времето и води до тревожност и депресия, поведенчески отклонения при пациентите. Наложителната безглутенова диета, която следва да се спазва през целия живот, увеличава психологическите проблеми у децата. Особено у подрастващите пациенти това представлява сериозен проблем в семейството.

Посочено е също, че в България специалисти по детска гастроентерология има в градовете С., П., С. 3., В., П. – общо около 15 на брой. След поставяне на диагнозата е много важно наблюдението на детето от специалист детски гастроентеролог и при необходимост – психологическа подкрепа на семейството. Необходими са конкретни изследвания поне 2 пъти в годината.

От представените в настоящото производство доказателства се установява, че детето К. И. страда от заболяване, при което е необходимо полагането на редовни медицински прегледи от детски специалисти по гастроентерология, извършване на изследвания и периодична диспансеризация. Във връзка с това е необходима грижи от страна на двамата родители. Това обстоятелството безспорно се явява пречка нотариус И. да изпълнява пълноценно своята дейност като нотариус в район на действие Районен съд – Гоце Делчев. От разпита на свидетеля И. се установява, че честите отсъствия на нотариуса се дължат именно на необходимостта да полага грижи за детето си.

На следващо място, твърдението на административния орган, че семейството би могло да се премести на живее в района на [населено място], с оглед реализиране на възможността двамата родители да оказват грижи за детето, е направено без обсъждане на представените по преписката медицински документи, които именно е следвало да бъдат съобразени в цялостния контекст на качеството на живот на детето.

Дори да се приеме, че министърът на правосъдието има право да извърши субективната преценка /вместо родителите на детето/ относно мястото, на което то би било отглеждано по възможно най-подходящия начин, то тази преценка в конкретния случай е неправилна, тъй като е в противоречие с обективните факти по делото.

От събраните по делото доказателства се установява, че детето има нужда от редовни медицински прегледи от съответните специалисти по детска гастроентерология, каквито няма нито в [населено място], нито в близките градове. Такива специалисти обаче са налице в [населено място], където живее детето и където са останалите членове на неговото семейство.

По никакъв начин не е съобразена и възрастта на детето, което навлиза в период на своето ранно юношество, характеризиращ се със значителни промени във физически и психически аспект, в който необходимостта от принадлежност към определена приятелска група е от особена значимост за неговото психосоциално благополучие. Преместването на детето К. И. в [населено място] в конкретния случай е неоправдано не само от гледна точка на неговото физическо здраве, предвид липсата на специалисти, които да наблюдават регулярно неговото здравословно състояние, но и от гледна точка на неговото психическо състояние в период на навлизане в пубертета, в който, предвид заболяването му, възможността от конфликти в семейството е значително увеличена.

Обективната преценка на естеството на заболяването на детето на нотариус Г. И. обосновават наличието на субективната предпоставка "важни причини" по смисъла на чл. 346, ал. 2 от ЗННД, водеща до частична или пълна невъзможност нотариусът да изпълнява функциите си в съдебния район на Районен съд – Гоце Делчев.

Преместването на нотариус Г. И. в район на действие Софийски районен съд ще позволи едновременно пълноценно изпълнение на неговите функции като нотариус и същевременно ще му даде възможност да полага грижи за своето дете, което безспорно се нуждае от едновременната физическа и психологическа подкрепа на двамата си родители.

В конкретния случай са били налице всички предпоставки на чл. 346 от ЗННД да бъде уважено искането на нотариус Г. И. за преместването му в съдебния район на Районен съд - София и в тази насока е следвало да бъде произнасянето на административния орган по подадената молба за преместване.

Горните съображения мотивират настоящия съдебен състав да приеме подадената жалба за основателна, поради което административният акт следва да бъде отменен, а преписката - да се изпрати на министъра на правосъдието за ново произнасяне, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящия съдебен акт.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 53 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № СД-05-225/11. 11. 2022 г. на министъра на правосъдието.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: